

била наречена «бутаната могила», селенитѣ — бутанчане, а селото—Бутанѣ.

То се намира на 20¹/₂ к. м. на юго-западѣ отъ гр. Орѣхово и е разположено на лѣвиятъ брѣгъ на р. Огоста върху нѣколко малки хълма. Въ района на селото има само една воденица на Т. Върбинѣ. Най-добриятъ и най-кжсиятъ пжтъ до гр. Орѣхово е шосето Бутанѣ—Гложене—Букьовци—Орѣхово. Шосето отъ Орѣхово до Букьовци не е хубаво, защото отъ много години не е поправяно. Селото е изложено почти на всички вѣтрове. Климата е сухъ. Района на селото е поле съ 12,000 декара пасище. Близки села сж: Махмудия (банатско селце) на 2 к. м. на сѣверо-изтокъ, Гложене на 7 к. м. на сѣверо-изтокъ, Сърбеница на 3 к. м. на юго-изтокъ, Крива-Бара на 3 к. м. на юго-западѣ, Козлодуй на 14 к. м. на сѣверъ и Вълчедърмъ (Ломско) на 21 к. м. на западѣ.

Освѣнъ 14 могили, прѣснати въ селото и въ района му, други старини нѣма.

Бутанѣ има 340 кжщи, които по-вечето сж надземни; не е планирано и улицитѣ му сж криви, тѣсни и кални. То има 2270 души жители, отъ които 1154 мжже и 1116 жени. Отъ тѣхъ 620 мжже и 200 жени сж грамотни. Селенитѣ сж трудолюбиви, възприемчиви и владени въ земледѣлието. Въ тѣхъ прѣобладава сангвиническиятъ темпераментъ. Най-много страдатъ селенитѣ отъ това село пролѣтъ и лѣтъ отъ болѣститѣ трѣска, обикновено гърло, шарка и пр., а лѣтъ и зимѣ—добитъкътъ имъ—отъ шапъ, далакъ, мишъ и гутурачъ. Въ морално отношение хората сж по-вечето порядъчни.

Мжжската носия е: потури, касаче, кожухъ,